

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2017

ת"פ 16-03-26515 מדינת ישראל נ' ביבי

לפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דני ביבי ת.ז. 033941394

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד כריסטיאן דיק
ב"כ הנאשם עו"ד אסף דוק ועו"ד אלעד שאול
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

1
2
3
4
5
6
7
8
9

10 ב"כ המאשימה: אין ראיות לעונש. מותב זה הרשיע את הנאשם על פי כתב האישום המתוקן. הוא
11 הורשע בקבלת דבר במרמה. הונח תסקיר מפורט. יש לציין בנוסף שהנאשם ובא כוחו הפקיד סך
12 58,200 ₪ שזה סך המרמה. במובן זה שהמחדל הוסר וזה השיקול המרכזי שעמד לנגד עינינו בתיקים
13 אלו. בית משפט כבר העיר למאשימה בתיק אחר בענין זה והדברים נבדקו והלקחים הופקו. נכון יש
14 ערער שתלוי ועומד. בסופו של יום כאשר השיקול המרכזי הוא השבת הכספים, ובתיק זה התנאי
15 מתמלא ולחלוף הזמן ובתסקיר החיובי שהוגש לבית משפט, מדובר במעידה חד פעמית של נאשם זה.
16 אורחות חייו לא מתאימות לעולם הפלילי. שירות המבחן שהתרשם מהפגישה עמו כותב את הדברים.
17 לכן בענין זה אני סבור שהמלצת שירות המבחן מקובלת ואבקש לאמצה. המאשימה חולקת בענין
18 ההרשעה. הסיבה המרכזית שהמאשימה סבורה שיש להותיר את ההרשעה על כנה, היא לנוכח חומרת
19 העבירות וכפי שמתואר בכתב האישום הן לגבי התחכום והן לגבי השיטה בביצוע המרמה. בענין זה
20 אני חושב שהתנאי הראשון בהלכת כתב לא מתמלא.
21 לגבי הפגיעה הקונקרטית בנאשם, שירות המבחן מציין בתסקיר. הנאשם עובד במערת המכפלה 13
22 שנה. נכון ששירות המבחן מציין שהסיבה היא מצב כלכלי קשה של הנאשם שהתחיל עקב מחלת בתו
23 אבל הפגיעה שקיימת אמנם לשיטת שירות המבחן היא פגיעה קונקרטית אבל הרקע לביצוע העבירות
24 הוא רלבנטי. לא ניתן למנוע מעסיק אם הוא רוצה להמשיך להעסיק את הנאשם אם לאו. במכלול
25 הנתונים, אני סבור שהתנאים לא מתמלאים ולכן אבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בענין
26 הענישה שעניינה שלי"צ ואבקש להעמיד אותו בצו מבחן. לא נעתור לפיצוי או קנס נוכח העובדה
27 שהכספים שולמו.
28
29

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2017

ת"פ 26515-03-16 מדינת ישראל נ' ביבי

1 ב"כ הנאשם: מגיש לבית המשפט הסכם העסקה.
2 לשאלת בית המשפט האם מעסיקו של הנאשם רשאי לקבל מידע מהרישום הפלילי, אני משיב שאני
3 לא יודע אם יש להם סמכות. מדובר בהסכם עבודה עליו הוא חתום. מכוח ההסכם הוא חייב לדווח
4 על כל שינוי במצבו לרבות אם הורשע או לא הורשע בפלילים. גם הסכם העבודה והמסמכים מדברים
5 בעד עצמם שאם יורשע הוא יאלץ לעזוב את עבודתו. כאשר מדובר באדם שהוא בן 40 ואב לחמישה
6 ילדים כאשר אחת מהילדים הוא בעל צרכים מיוחדים הוא גר באזור שאין בו ריבוי של מקומות
7 עבודה, הפגיעה היא משמעותית. אמנם בהלכת כתב מדובר על כך שניתן יהיה לבטל הרשעה בכפוף
8 לכך שהעבירה שהדעת יכולה לשאת את ההרשעה. כתב האישום תוקן לקבלת דבר במרמה בלבד
9 ולענין זה אוסיף את השיהוי בהגשת כתב אישום שהוא שיהוי קיצוני לטעמנו. הפרדוקס הוא כל כך
10 גדול שאם היה מורשע בזמן שהוא הודה במשטרה, ייתכן שהוא היה על סף התיישנות. אין לי ספק
11 שבית המשפט מכיר את כל הלכות בית המשפט העליון במובן זה. מפנה לע"פ 6922/08.
12 השיהוי הכל כך קיצוני של שש שנים וחצי מהגשת כתב האישום מהיום שהוא הודה ונחקר במשטרה
13 מטה את הכף לביטול הרשעה במובן זה שהוא ממלא אחר התנאי הראשון של הלכת כתב כך שהוא
14 מקהה מחומרת העבירה.
15 לענין הסרת המחדלים, לא מדובר בנאשם שיכול להשיב סכום של 70,000 ₪. מדובר בנאשם שמצבו
16 הכלכלי קשה. הוא אב למשפחה ברוכת ילדים והוא המפרנס העיקרי שגם פרנסתו היא לא גבוהה.
17 הסרת המחדלים בתיק זה יש לה משקל שמבחינתי הוא משקל גדול מהסרות מחדלים בתיקים
18 אחרים. לא היה לו פשוט להסיר את המחדל הזה.
19 לענין הפגיעה הקונקרטית, יש בפני בית משפט הסכם העסקה ואם אני לא טועה שניים או שלושה
20 מכתבים ממעסיקו של הנאשם שאם הוא יורשע מקומו לא איתנו. לכן התנאי הראשון בהלכת כתב
21 מתמלא לחלוטין.
22 לסיכום, מדובר בנאשם שהוא נורמטיבי. המעשים הללו כפי שעולה מהתסקיר לא מאפיינים אותו
23 הוא הביע צער וחרטה וחסד זמן והמתין שש שנים לכתב אישום והחזיר את מלוא הכסף מבלי לנהל
24 הוכחות ואף מבלי לטעון טענות מקדמיות שלטעמי לא היה צריך לטעון.
25 אבקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולבטל את הרשעתו ולהסתפק בשל"צ
26 מורחב וצו מבחן שהוא משתתף בסדנא לזיוף. העבירה עצמה למרות הסכום שהוא לא מבוטל, כאשר
27 צוברים את השיהוי והחזרת הכספים והנסיבות האישיות של נאשם זה לצד הנורמטיביות שהיא לא
28 מוטלת בספק, ניתן לבטל את ההרשעה גם מבלי לפגוע באינטרס הציבורי.
29
30 הנאשם: אני באמת מביע חרטה גמורה מהדבר הזה. אני מצטער. במשך שש שנים האלו שלחו לי
31 מכתבים. אם הייתי בן אדם כזה יכולתי להמשיך ולקחת. אבקש להתחשב בי.
32

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2017

ת"פ 26515-03-16 מדינת ישראל נ' ביבי

1

2

3

גזר דין

4

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של קבלת דבר במרמה בשל כך שבמסגרת קשר שקשר עם אדם נוסף להונות את המוסד לביטוח לאומי על ידי הצגת מוצגים כוזבים ביחס למצבו האישי של הנאשם, קיבל הנאשם במרמה מהביטוח הלאומי גמלה בסך כולל של 58,137 ₪. במסגרת זו, הנאשם שילם סכום לא מבוטל של אלפי שקלים רבים לאדם שעמו קשר את הקשר. במסגרת הקשר ולצורך קידום המרמה, הוצגו מסמכים רפואיים מזויפים, הנאשם כתב כתובת מגורים שאינה נכונה על מנת לשנות את מיקום הוועדה הרפואית שנערכה לו והמסמכים הרפואיים המזויפים הוגשו לוועדה הרפואית.

12

13

2. הצדדים הציגו הסדר שכלל תיקון כתב אישום. הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע ויוכן בעניינו תסקיר מבחן. עוד הוסכם כי אם יחזיר הנאשם את הכסף עד למועד שמיעת הטיעונים לעונש, תימנע המאשימה מלעתור של עונש מאסר בעבודות שירות. לבסוף הוסכם כי ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעוניו הן לענין העונש והן לענין ההרשעה.

17

18

3. תסקיר מבחן שהוגש בענין הנאשם מלמד כי הוא בן 42, נשוי ואב לחמישה ילדים. בחמש עשרה השנים האחרונות עובד כאיש לוגיסטיקה ותחזוקה במערת המכפלה. התסקיר מתאר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. עוד מתאר התסקיר את מצבה הרפואית של אחת מבנותיו של הנאשם והמצוקה הכלכלית שאליה נקלעה משפחתו כתוצאה מכך. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן חרטה עמוקה וההתרשמות כי הוא חווה הלקאה עצמית מתמשכת לאחר ביצוע העבירות. הערכה היא שהן בוצעו על רקע מצוקה כלכלית חריפה וכי הדבר אינו תואם את אורח חייו בדרך כלל. הנאשם מבין את חומרת מעשיו, נכון להליך טיפולי שלדעת שירות המבחן הוא נחוץ בנסיבות הענין והוא חווה את ההליך המשפטי כגורם מרתיע. שירות המבחן סבר על פי מסמכים שהוצג לו, כי מאחר וישנה אפשרות לפגיעה של הרשעה בעבודתו של הנאשם, יש מקום להימנע מהרשעה גם בשל חלוף הזמן וחרף חומרת העבירה והמליץ לגזור על הנאשם עונש של 200 שעות של"צ, צו מבחן והתחייבות.

26

27

28

29

30

4. המעשים שביצע הנאשם פגעו בחופש הרצון וחופש הבחירה של המרומה ובמקרה זה רשות מרשויות המדינה. מדובר במעשים שיש בהן כדי לפגוע גם באמון הציבור, בתקינות פעילותה של הרשות וכן בקופה הציבורית שהנאשם שלח ידו אליה. קצבה המשולמת על ידי המדינה

31

32

33

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2017

ת"פ 26515-03-16 מדינת ישראל נ' ביבי

- 1 לאזרח, היא למעשה "מס שלילי" וקבלת קצבה במרמה, כמוה כשימוש במרמה, לשם אי
2 תשלום מס שמוטל ויש בה לפגוע גם בערכים של שוויון בין אזרחים ובצורך להבטיח כי
3 משאבי המדינה הוקצו בהתאם למדדים שנקבעו בחוק.
4
- 5 .5 מידת הפגיעה של המעשים בערכים המוגנים, היא משמעותית בשים לב לתחכום
6 והימשכותם של מעשי המרמה ולסכום הכסף המשמעותי שקיבל הנאשם.
7
- 8 .6 מעשה המרמה שביצע הנאשם החלו בשנת 2010 ונמשכו חודשים ארוכים לאורך אותה שנה.
9 מצגי השווא שהוצגו היו מגוונים באופן שהיקשה על האפשרות לגלות את דבר המרמה. ניכר
10 כי הושקעו בה זמן ותכנון ואין מדובר במעשה אקראי ומזדמן.
11
- 12 .7 בנסיבות אלה, אני סבורה כי אין מתקיים תנאי הראשון שנקבע בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת**
13 **ישראל** המאפשר הימנעות מהרשעת נאשם שנמצא כי ביצע את העבירה.
14
- 15 .8 אשר לתנאי השני שבהלכת כתב, מידת הפגיעה הצפויה כתוצאה מההרשעה בשיקום הנאשם,
16 נתתי דעתי לדברים שנכתבו על ידי שירות המבחן כמו גם לטענה כי הרשעה עלולה להוביל
17 לפיטוריו של הנאשם. טענה זו נתמכה בהסכם העסקה של הנאשם שבו נכתב בסעיף 11(ו), כי
18 עם ביצוע עבירה פלילית יבוטל חוזה העסקה כאשר עבירה פלילית נחשבת החל ממועד הגשת
19 כתב אישום אלא אם ההנהלה החליטה לגבי אותו ענין באופן מיוחד על מועד אחר. ב"כ
20 הנאשם לא יכול היה להצביע על המקור החוקי המאפשר למעסיקתו של הנאשם לקבל מידע
21 מהרישום הפלילי. חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, קובע מיהם הגופים
22 הרשאים לקבל מידע מהמרשם הפלילי. ככל הידוע, מעסיקו של הנאשם אינו נמנה על גופים
23 אלה ואף לא נטען אחרת. קיים נוהג נפסד הידוע ומוכר לבית המשפט במסגרתו מעסיקים
24 נוהגים לקבל מעובדיהם הצהרה בנוגע לרישום פלילי באופן שמנוגד להוראות החוק. מובן כי
25 אל לו לבית המשפט לתת ידו לנוהג פסול זה בדרך של הימנעות מהרשעת נאשמים שהוכחה
26 אשמתם אך בשל כך. נטען לפניי כי הנאשם סיפר מיוזמתו למעסיק על כתב האישום, ומשכך
27 המעסיק יודע וחשוף לעובדה כי נקבעה אשמתו של הנאשם בעבירת מרמה וכי הוא ביצע את
28 המעשים שיוחסו לו. אף על פי כן, וחרף האמור בסעיף 11(ו) לחוזה העסקה, לא הסתיימה
29 העסקת הנאשם. השאלה האם בסופו של יום הנאשם הורשע בדברים אלה או שנקבעה
30 אשמתו, היא שאלה משפטית שאין לו כל השלכה לשאלה האם הנאשם ביצע או לא ביצע את
31 אותן מעשים. עובדה אחרונה זו היא שעניינה את המעסיק והוא ער לה.
32

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2017

ת"פ 26515-03-16 מדינת ישראל נ' ביבי

9. בנסיבות אלה חרף המלצת שירות המבחן ויתר הנסיבות ובהן חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד הגשת כתב אישום, החרטה העמוקה של הנאשם וההתרשמות כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, לא מצאתי כי יש לבטל את הרשעת הנאשם.
10. לנוכח נסיבות ביצוע העבירה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין שירות לתועלת הציבור לבין מספר חודשי מאסר בפועל כשלצד עונשים של מאסר מותנה וקנס ופיצוי, וזאת נוכח טיב העבירות והעובדה כי בצע כסף הוא שהיווה את המניע לביצוען.
11. שקלתי את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, החרטה העמוקה שהביע, נסיבות חייו כפי שעולות מהתסקיר, העדר רישום פלילי קודם, מצבו המשפחתי וכן את חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירה ועד היום. עובדה אחרונה זו היא בעלת משמעות רבה אם כי ניתן לתלות את חלקה במורכבות התיק הידועה לבית משפט זה שדן בכתבי אישום רבים הנוגעים לאותה פרשה.
12. שקלתי את העובדה כי הנאשם החזיר עד למועד שמיעת הטיעונים לעונש את הסכום שקיבל במרמה למוסד לביטוח לאומי. מדובר כמובן בסכום הקרן כפי שמופיע בכתב האישום. עובדה זו היא בעלת משמעות רבה ויש בה כדי להצדיק קבלת עמדת המאשימה לפיה יש מקום להימנע מהטלת קנס הגם שככלל ראוי להטיל קנס במקרים דומים, לנוכח טיבה של העבירה, גם כאשר סכום המרמה מוחזר.
13. עוד שקלתי לזכות הנאשם את מכתבי ההמלצה שהוצגו ואשר מעידים ומלמדים על הליכותיו הטובות.
14. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שקבע שירות המבחן.
- ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה בה הורשע.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא יעבור למשך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע.
- ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.
- הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצו ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2017

ת"פ 26515-03-16 מדינת ישראל נ' ביבי

1
2
3
4
5
6

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ז, 12/07/2017 במעמד הנוכחים.

ג'ויה סקפה שפירא , שופטת

7
8
9
10

הוקלד על ידי ציפי חטבי

